

معصومه صمدی

۱۵

سفر جوان
مهرماه ۱۳۹۳

آثار عظمت و رحمت خداوندی را در گسترهٔ جهان مشاهده کنیم و با بررسی آثار گذشتگان و سرنوشت مردمان عبرت بگیریم.

برای مثال اگر در سفری تفریحی، یک روز تعطیل را در دامن طبیعت می‌گذرانیم، علاوه بر شادی و تفریح سالم با دقت در زیبایی‌های طبیعی و ژرف‌نگری در آفرینش پدیده‌ها به قدرت و حکمت خداوندی پی ببریم و در برابر عظمت و بزرگی او سر فرود آوریم و شکر گزار این نعمت‌ها باشیم و اگر سفر ما به مناطق و مکان‌های باستانی است با مشاهدهٔ بناها، وسایل و اشکال و نقوش باقی‌مانده از گذشتگان ضمن آشنایی با اندیشه‌ها و تفکرات اقوام پیشین دریابیم که در زندگی نباید چون خودکامگان تاریخ برای رسیدن به قدرت و حفظ آن و تأمین هوس‌های ناپایدار دست به هر کاری بزنیم. به‌راستی آن قدرتمندان تاریخ اینک کجایند و چه سرنوشتی داشته‌اند؟ باید از این آمد و شدها درس بگیریم و از غفلت و غرور پرهیز کنیم.

سفرهایی با چنین اهدافی سفری از سر غفلت نیست، سفری معنوی است سفری ارزشمند و از سر خردمندی.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ لِّكُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.
بگو در زمین سیر کنید و بنگرید خدا چگونه آفریدگان را آفرید آن‌گاه (بدانید که همان) خدا عالم آخرت را نیز ایجاد خواهد کرد. آری، خداوند بر هر کاری تواناست.»

(عنکبوت: ۲۰)

در این آیه خداوند به انسان‌ها توصیه می‌کند با سفر کردن در خلقت زمین و موجوداتش بنگرند که خداوند همان‌طور که این دنیا را خلق کرده (کیف بداء الخلق) جهان آخرت را نیز ایجاد خواهد کرد. (ثم الله ينشئ نشأة الآخرة) در انسان بارها به گردشگری و سفر هدفمند توصیه شده است. چرا که سفر آگاهانه و هدفمند یکی از راه‌های مهم کسب معرفت و تجربه اندوختن است. در سفر با دیدن مناطق مختلف و روبه‌رو شدن با مردم گوناگون، می‌توان آگاهی‌هایی بسیاری به‌دست آورد و تجربه اندوخت. قرآن در آیاتی به دیگر اهداف سفر هم اشاره کرده‌است: دیدن عاقبت تکذیب‌کنندگان آیات خدا (آل عمران: ۱۳۷)

و توجه به سرانجام مجرمان (نمل: ۶۹) پس به یاد داشته باشیم فقط برای خوش گذرانی راهی سفر نشویم، بلکه با سفر بکوشیم

